

ASTRONAUT

Anne Ruhl

Mick is mijn beste vriend
hij houdt van avontuur
we spelen altijd samen
vooral in opa's schuur

We bouwen een raket
we gaan vliegen naar de maan
we zetten ook een helm op
en trekken 'n ruimtepak aan

Opa steekt zijn hoofd naar binnen
gaat het hier goed, mijn heren?
schieten jullie wel een beetje op?
Ik moet zo nog een ketting smeren

We verhuizen naar de tuin
alle buurtkinderen mogen komen
om te kijken naar onze lancering
en lekker weg te dromen

we tellen hardop af
tien, negen, acht, zeven, zes, vijf, vier, drie, twee
we zwaaien, maar wacht, wat is dat?
er wil nog iemand mee

Spikey komt vrolijk aangehuppeld
ons zwart met wit gestipt konijn
we openen het deurtje
hij past erbij, hij is maar klein

We stijgen op, steeds hoger
de aarde wordt een stip
we zijn al in de ruimte
zien daar een ruimteschip

We landen tussen de kraters
zetten onze zuurstof aan
we nemen snel een foto
van ons samen op de maan

Oma roept: 'Het is tijd voor koekjes.'
en dat is ook wel fijn
limonade en twee extra snoepjes
het is best zwaar om astronaut te zijn